

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

TRADYCJA, WIARA I ŻYCIE

Z dawien dawna
Panią Lipską zwą Ciebie,
Maryjo, Pani Ziemi Lubawskiej.
Panią Lipską jesteś.
Patronko rolników,
bliska jesteś nie tylko rolnikom.
Wszystkim bliska jesteś.
Dziś na Twe święto
ze wszystkich stron
pielgrzymi ściągają.
Maryjo, lud Twój miłuje Ciebie!
Lud polski ma Ciebie
za Matkę swoją!
Uczysz, jak żyć, co wybierać.
W trudnym czasie,
trudnym świecie
wskazujesz drogę.
Wybawiasz, ratujesz,
Jesteś ucieczką naszą.
Pani Lipska, Maryjo!
Kto z Tobą idzie,
jest bezpieczny.
Kto z Tobą idzie,
nie błądzi.
Kto z Tobą idzie,
prędko drogę znajdzie.
Bądź błogosławiona, Pani Lipska.
Weź w opiekę Ziemię Lubawską.
Weź w opiekę mieszkańców.
Weź w opiekę pielgrzymów.
Strzeż wiary, Maryjo!
Nie daj zabrać nam Boga!
Nie daj zabrać tradycji!
Raduj się, Maryjo!
Matko Boża Lipska!
Pragnę iść za Tobą,
by tradycja trwała,
pragnę iść za Tobą,
aby wiara się rozwijała,
Pragnę iść za Tobą,
aby wiara się ostała,
abym mogła żyć! /KEMA/.

*Wyobraź sobie mnie,
który kocham to, co widzę w lustrze,
ponieważ ja, ja wyobrażam sobie siebie
w miejscu, gdzie nie ma mojej niepewności
i jestem w końcu szczęśliwy.*

JEZUS KOCHA CIĘ BOŻA MIŁOŚCIĄ

Pokochać to, co widzę w lustrze, pokochać siebie takiego jakim jestem. Siebie, to znaczy człowieka z indywidualną, неповtarzalną historią życia. Bardzo osobistą i często bolesną. Rozwód rodziców, krzywda wyrządzona przez tatę czy mamę, odrzucenie przez przyjaciół i rodzinę, gwałt, pobicia, znęcanie się psychiczne lub fizyczne, złamane serce... To sprawy, o których wolimy nie mówić, choć często są naszym doświadczeniem, życiowym bagażem. Nierzadko ludzie, od których oczekujemy pomocy również wolą nie mówić o takich problemach, wolą udawać, że ich nie ma, albo jeszcze lepiej – że już należą do przeszłości i sobie z nimi poradziliśmy. A tymczasem wcale tak nie jest. Nigdy zranienia naszego serca nie odejdą w niepamięć bez śladu. Ból, smutek, żal, złość, nienawiść same nie znikną, a bolesne karty z naszego życia będą powracać jak bumerang, w najmniej odpowiednich momentach. Ale nie musi tak być! Nie musimy się zgadzać na ból, krzywdę i zło! O tym właśnie śpiewa Kirk Franklin w piosence "Imagine Me". To wszystko może się zmienić jeśli pozwolimy działać Bogu! Jeśli pozwolimy, by On nas uleczył swoją miłością, by zabrał nasz żal, pomógł przebaczyć! Nie musimy tak cierpieć, Bóg może uleczyć zranienia naszego serca.

*Na świecie nikt nie musi żyć w strachu, dla twej miłości,
lęk odszedł daleko. Czy możesz mnie sobie wyobrazić,
jak daję odejść przeszłości i chwytam nową szansę
i moje serce zatańczy, bo nie muszę czytać tej karty na nowo
(Kirk Franklin)*

Czy możesz sobie wyobrazić, że Bóg jest zakochany właśnie w Tobie? Takim, jakim dzisiaj jesteś! I równocześnie widzi już to, jakim możesz być jutro. Widzi Ciebie wolnego, radosnego, silnego Jego miłością! Ty też spróbuj to zobaczyć, wyobraź sobie siebie takiego i uwierz w to! Uwierz w miłość i moc Boga.

Obyśmy w końcu mogli poznać i uznać wspaniałość „oferty” Jezusa! On zapewnia nas, że tylko Jego Boska Miłość jest w pełni dobroczynna i trwa wiecznie. To ona – Jezusowa Miłość – jest odpowiedzią zarówno na wielkie pragnienia, jak też na radykalne ubóstwo człowieka. Jezusowa Miłość uzdrowia, odmienia i dogłębnie pociesza, wynosząc nas na „wyżyny Nieba”

ks. T. B.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy:

Ogólna: Aby wierzący potrafili rozpoznawać w Eucharystii żywą obecność Zmartwychwstałego, który im towarzyszy w życiu codziennym.

Misyjna: Aby Chryścianie w Europie odkryli na nowo swoją tożsamość i z większym zapałem uczestniczyli w głoszeniu Ewangelii.

SŁOWO NA NIEDZIELE

10VI- X Niedziela Zwykła, Mk3,20-35

Cała obecność Jezusa na ziemi przeniknięta była mocą Ducha Świętego. Jeśli więc nauczyciele Pisma twierdzą, że Jezus ma w sobie ducha nieczystego oraz że działa mocą władcy złych duchów, to tym samym znieważają Ducha Świętego. Błuznierstwo przeciwko Duchowi Świętemu oznacza przewrotne przypisywanie demonicznej działalności Bogu, który przecież okazuje wszystkim dobroć i miłosierdzie. Jest to świadome odrzucenie Jego łaski i Jego daru zbawienia. Taki grzech nie może być odpuszczony, ponieważ człowiek, który go popełnia zamyka się na Boga, złośliwie utożsamiając Go z szatanem. W przypowieściach Jezus poucza, że to On jest tym mocniejszym, który pokonał „silnego”, czyli szatana i odebrał mu jego mienie, tzn. tych, którzy trwali w grzechu.

17VI- XI Niedziela Zwykła, Mk4,26-34 Jak ziarno zasiane w odpowiedniej porze, tak królestwo Boże przychodzi do ludzi we właściwym momencie i rozwija się w sposób niezauważalny, lecz skuteczny. I podobnie jak dla zboża w odpowiedniej chwili przychodzi czas żniwa, tak też nadejdzie kiedyś dzień sądu, w którym każdy otrzyma zapłatę za owoce jakie wydała jego wiara i współdziałanie z Bogiem w Jego królestwie założonym na ziemi. Gorczyce rosnące wokół J. Galilejskiego osiągały nawet do pięciu metrów wysokości. Stanowią dobry przykład wzrostu od małego ziarna do dużej rośliny. Podobnie królestwo Boże, zapoczątkowane przez Jezusa na ziemi ma niepozorne początki, na koniec jednak wielkie rozmiary.

24VI- XII Niedziela, Narodzenie Jana Chrzciciela Łk1,57-66.80 Z narodzinami chłopca związane były dwa rytuały: obrzezanie i nadanie imienia. Ewangelia skupia się przede wszystkim na nadaniu imienia. Dla Izraelitów imię określa istotę danej osoby, objawia charakter i przeznaczenie człowieka, który je nosi. Tradycja nakazywała, aby dziecko nosiło imię ojca lub przodka. Elżbieta wychodzi poza tradycję. Nie chce, aby imię dziecka wyrażało jedynie, że Bóg pamiętał o niej/sens imienia Zachariasz/, lecz chce wyrazić w

imieniu Syna konkretny dar Boga. Pan bowiem nie tylko pamiętał o niej, lecz uczynił jej łaskę / sens imienia Jan/. Z wolą tą zgadza się także Zachariasz. Narodzenie Jana jest znakiem objawiającym miłosierną obecność Boga pośród swojego ludu.

01VII- XIII Niedziela Zwykła, Mk5,21-41 Jezus mówi do kobiety: „Twoja wiara cię uzdrowiła”, Jaira zaś zapewnia: „Nie bój się, tylko wierz”. Także w innych przypadkach wiara okazuje się koniecznym warunkiem uzdrowienia. Dzięki takiej wierze człowiek może autentycznie spotkać się z Bogiem, może doświadczyć Jego obecności i w konsekwencji powierzyć się Mu z całkowitą ufnością. Wejście w tak zażyłą relację z Bogiem jest w stanie przynieść nie tylko uzdrowienie z choroby, ale może wyrwać go nawet z otchłani śmierci. Zachowanie kobiety i zapewnienie Jezusa prowadzą do wniosku, że dla Boga wszystko jest możliwe. Każdy, kto przed Nim staje, nawet w chwili największego nieszczęścia, czy to materialnego, czy duchowego, powinien pamiętać o słowach Jezusa.

08VII- XIV Niedziela Zwykła, Mk6,1-6 Spotykamy się z postawą niedowierzania Jezusowi. Rzeczą znamionną jest to, że brak wiary okazują ci, pośród których On się wychowywał: krewni i mieszkańcy Nazaretu. W odpowiedzi na taką postawę Jezus powtarza przysłowie, które w tamtym czasie znane było nie tylko w Palestynie, ale także wśród Greków. Brak wiary u mieszkańców Nazaretu był istotną przeszkodą w uzdrawianiu. Cud bowiem może się dokonać tylko wtedy, gdy człowiek otwiera się na Boga, słucha Go i jest gotowy wypełniać Jego wolę.

KATECHEZA BŁOGOSŁAWIONEGO JANA PAWŁA II CHRZEŚCIJANIN OŻYWIANY DUCHEM. 1. W wieczniku, ostatniego wieczora swego ziemskiego życia, Jezus pięć razy obiecuje dar Ducha Świętego. W tym samym miejscu wieczorem w dniu Paschy Zmartwychwstały staje przed apostołami i przekazuje obiecane Ducha poprzez symboliczne tchnienie i słowa: „Weźmijcie Ducha Świętego” /J20,22/. Pięćdziesiąt dni później w tymże samym wieczniku Duch Święty pojawia się z całą swoją mocą, przemieniając serca i życie pierwszych świadków Ewangelii. Od tamtej pory

całe dzieje Kościoła w jego najgłębszym i dynamicznym nurcie przenika obecność i działanie Ducha „z niezmierzonej obfitości udzielonego” wierzącym w Chrystusa. Spotkanie z Chrystusem owocuje darem Ducha Świętego, który jak mówił wielki Ojciec Kościoła Bazyli- „Rozchodzi się po wszystkich, nie pomniejszając się, obecny jest w każdym- tak, jakby tylko o niego chodziło- spośród tych, którzy zdolni są Go przyjąć i wszystkim udziela wystarczającej i pełnej łaski. 2. We fragmencie Listu do Galatów Apostoł Paweł opisuje „owoc Ducha”, przedstawiając wieloraką gamę cnót, rozkwitających w życiu wiernego. Z Ducha Świętego wyrasta doświadczenie wiary. W chrzcie bowiem stajemy się synami Bożymi właśnie dzięki Duchowi Świętemu. „Na dowód tego, że jesteście synami- stwierdza dalej św. Paweł- Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: „Abba! Ojcze!” U źródeł życia chrześcijańskiego, kiedy rodzimy się jako nowe stworzenia, tchnienie Ducha sprawia, że stajemy się synami w Synu i postępujemy drogami sprawiedliwości i zbawienia. 3. Całe życie chrześcijanina przebiega zatem pod wpływem Ducha. Kiedy przedstawia nam On słowo Chrystusowe, jaśnieje w nas światło prawdy, zgodnie z obietnicą Jezusa: „A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co ja wam powiedziałem”. Duch jest przy nas w chwili próby i staje się dla nas wsparciem: „Kiedy was wydadzą, nie martwcie się o to jak, ani co macie mówić. W owej godzinie będzie wam poddane, co macie mówić, gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was”. Duch jest u korzeni wolności chrześcijańskiej, będącej uwolnieniem od ciężaru grzechu. Mówi o tym jasno Apostoł Paweł: „Prawo Ducha, który daje życie w Jezusie Chrystusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci”. Życie moralne- jak nam przypomina św. Paweł- właśnie dlatego, że promieniuje z Ducha, przynosi owoce: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie”. 4. Duch ożywia całą wspólnotę wierzących w Chrystusa. Ten sam Apostoł posługując się obrazem ciała, wysławia różnorodność i bogactwo a

także jedność Kościoła jako dzieła Ducha Świętego. Z jednej strony św. Paweł wymienia przeróżne charyzmaty, to znaczy szczególne dary przekazane członkom Kościoła, z drugiej strony stwierdza: „Wszystko zaś sprawia ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce”. „Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, aby stanowić jedno Ciało, czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem”. Duchowi wreszcie zawdzięczamy wypełnienie się naszego przeznaczenia do chwały. W związku z tym św. Paweł posługuje się obrazem „pieczęci” i „zadtku”: „Zostaliście naznaczeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany; On jest zadtkiem naszego dziedzictwa. Jednym słowem całe życie chrześcijanina od początku aż do ostatecznego kresu, przebiega pod tchnieniem Ducha Świętego i dzięki Jego działaniu. 5. W tym Roku Jubileuszowym chętnie przypominam to, co napisałem w Encyklice poświęconej Duchowi Świętemu: „Wielki Jubileusz Dwutysiąclecia zawiera więc w sobie orędzie wyzwolenia za sprawą Ducha Świętego, który jedynie może dopomóc osobom i wspólnotom do uwolnienia się ze starych i nowych determinizmów, prowadząc je prawem Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, odkrywając i urzeczywistniając w ten sposób pełną miarę prawdziwej wolności człowieka. „Tam bowiem, gdzie jest Duch Pański- tam wolność”, pisze św. Paweł. Poddajemy się więc wyzwalamu działaniu Ducha Świętego, aby i nas ogarnął zachwyt, który natchnął słowa, z jakimi Szymon Nowy Teolog zwraca się do Trzeciej Osoby Boskiej: „Oglądam piękno Twej łaski, podziwiam jej blask, a jej światłość odbija się we mnie; zachwycam się jej niewypowiedzianym splendorem; zdumiewam się niezmiernie, myśląc o sobie: widzę kim byłem i kim się stałem. O cudzie! Oto stoję pełen szacunku do siebie samego, czci i bojaźni, jakby przed Tobą samym tak onieśmielony, że nie wiem nawet co czynić, gdzie usiąść, dokąd się udać, gdzie pozwolić spocząć członkom tego ciała, które należy do Ciebie, do jakich użyć je czynów, czy dzieł, bo przecież są Boskie”.

MÓWIĄ WIELCY - Życie rodziców jest księgą, którą czytają dzieci /św. Augustyn 354-430/.

SŁOWO OJCA ŚW. BENEDYKTA

XVI Jedność duchowa- ta, która prowadzi do pojednania i ubogaca odmienność- ma swój początek i swój najwyższy wzór w życiu Boga Trójjedynego. Jako jedność czystej miłości i nieskończonej wolności, Trójca Przenajświętsza nieustannie rodzi nowe życie w dziele stworzenia i odkupienia... Zwróćmy więc nasze spojrzenie ku górze! I z wielką pokorą i ufnością prosimy Ducha Świętego, by pozwolił nam każdego dnia wzrastać w świętości, która uczyni z nas żywe kamienie w świątyni, którą wznosi On pośród tego świata. Jeśli mamy być prawdziwymi siłami jedności, zobowiązmy się do tego, aby być pierwszymi w poszukiwaniu wewnętrznego pojednania poprzez pokutę! Przebaczajmy doznane krzywdy i zduśmy wszelkie uczucia złości i kłótni! Weźmy na siebie zadanie, ażeby jako pierwsi okazywać pokorę i czystość serca, niezbędne, ażeby zbliżyć się do blaski prawdy Boga!...Ewangelia uczy nas, że prawdziwą wolność, wolność dzieci Bożych, można znaleźć tylko utraciwszy siebie, co jest częścią tajemnicy miłości... Prawdziwa wolność rozkwita, kiedy oddaliśmy się od jarzma grzechu... W Woli Boga jest nasz pokój. Prawdziwa wolność jest zatem bezinteresownym darem Boga, owocem nawrócenia na Jego prawdę, tę prawdę, która nas wyzwala. A taka wolność w prawdzie niesie z sobą nowy i wyzwalamy sposób patrzenia na rzeczywistość. Kiedy za punkt widzenia przyjmujemy „myślenie Chrystusa”, otwierają się przed nami nowe horyzonty. W świetle wiary, w komunii Kościoła odnajdujemy inspirację i siłę do tego, by stać się na tym świecie zaczynem Ewangelii. Stajemy się światłością świata, solą ziemi, której zostało powierzone apostołstwo dostosowywania naszego życia oraz świata, w którym żyjemy, coraz bardziej do zbawczego planu Boga.

UŚMIECHNIJ SIĘ PRZEOCZENIE.

Książd z wielką sumiennością udziela młodym rodzicom nauk przed chrzcielnych. Jednak, gdy kończy się Msza Święta i nadchodzi moment ceremonii, nikt się nie zjawia! Kapłan czeka cierpliwie dziesięć, dwadzieścia, trzydzieści minut... na próżno. Zaczyna się zatem powoli przebiegać, mając jeszcze nikłą nadzieję zobaczyć spóźnialskich. Wreszcie rezygnuje. Następnego tygodnia udaje się do miasta i niespodziewanie wpada na młodą mamusię:- Jak chrzest?- pyta.- Ach, proszę księdza, cudownie. Panowała

Liturgia Słowa

07VI- Najświętszego Ciała i Krwi, uroczystość Wj24,3-

8;Ps116B;Hbr9,11-15;Mk14,12-16.22-26

10VI- X Niedziela Zwykła Rdz3,9-15;Ps130;2Kor4,13-5,1;Mk3,20-35 Nauczyciele Pisma, którzy przyszli z Jerozolimy mówili, że Jezusa opętał Belzebub i że wyrzuca demony mocą ich przywódcy.

15VI- piątek, Najświętszego Serca Pana Jezusa, uroczystość Oz

11,1.3-4.8c-9;Iz12;Ef3,8-12.14-19;J19,31-37

16VI-sobota,Niepokalanego Serca NMP, wspomnienie Iz61,9-11;1Sm2;Łk2,41-51

17VI- XI Niedziela Zwykła Ez17,22-24;Ps92;2 Kor5,6-10;Mk4, 26-34 A gdy zboże dojrzeje, bierze zaraz sierp, bo nadeszła pora żniwa.

24VI- XII Niedziela, Narodzenie św. Jana Chrzciiciela, uroczystość odpustowa w Parafii Iz49,1-

6;Ps139;Dz13,22-26;Łk1,57-66.80

A wszyscy, którzy o tym słyszeli zastanawiali się i pytali: „Kimże będzie ten chłopiec?” Bo rzeczywiście ręka Pana była z nim.

27VI- środa, NMP Nieustającej Pomocy, gł. Patronki diecezji, uroczystość 2 Krl22,8-13.23,1-

3;Ps119;Mt7,15-20

29VI- piątek, św. Apostołów Piotra i Pawła-uroczystość Dz12,1-11;Ps34;2Tm4,6-9.17-18;Mt16,13-19

01VII- XIII Niedziela Zwykła Mdr1,13-15.2,23-

24;Ps30;2Kor8,7.9.13-15;Mk5,21-41 Nie bój się, tylko wierz!

02VII- poniedziałek, NMP Lipskiej **08VII- XIV Niedziela Zwykła** Ez2,2-5;Ps123;2Kor12,7-10;Mk6,1-6

Tylko w swojej ojczyźnie, wśród swoich krewnych i we własnej rodzinie, prorok może być tak lekceważony.

bardzo przyjemna atmosfera, uroczysty obiad dla rodziny wypadł doskonale! To był doskonały dzień! Nagle zakrywa dłonią usta, szeroko otwierając oczy: - Och, nie! Zapomnieliśmy pójść do Kościoła! /tekst autentyczny/.

ADRES:

Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archaniola
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 17.00

- **DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE i
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
LOURDESKIE**
p-szy piątek godz. 17.00

- **PIERWSZYCH SOBÓT
MIESIĄCA**
p-sza sobota godz. 6.30

- **KU CZCI BŁ. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**

15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁŚ –
PODAJ DALEJ**

**Ze złożone
dobrowolne ofiary:**

BÓG ZAPŁAĆ!

Jan Chrzciciel, jednym z Patronów naszego Kościoła. Powołanie Jana Chrzciciela zaczyna się od współdziałania jego rodziców, Elżbiety i Zachariasza z łaską Bożą. „Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego. Dziś realizuje się zapewnienie archaniola Gabriela. Staruszka Elżbieta rodzi. Ból jej bezpłodności Bóg przemienia w radość. Powodem radości jest macierzyństwo. Pan Jezus powiedział, że „między narodzonymi z niewiast, nie ma większego od Jana”. To on będzie prorokiem, przypominającym ludziom naukę Bożą, której wypełnienie jest najważniejszą drogą na spotkanie z nadchodzącym Jezusem, prorokiem zapowiadającym przyjscie Chrystusa Króla, on Go rozpozna, da o Nim świadectwo, z jego rąk Syn Boży przyjmie chrzest, on też, „przyjaciół Oblubieńca”, zapowie swoją męczeńską śmiercią, śmierć Jezusa. Przedziwne podobieństwo losu św. Jana i Jezusa jest wyzwaniem dla nas, których Pan także nazywa swoimi przyjaciółmi. Wraz z Elżbietą zawierzmy dziś **/24 czerwca/** Bogu w Uroczystość Narodzin św. Jana Chrzciciela swoje sprawy, aby to, co w nas obumarłe Bóg mógł przywrócić do życia. Tak jak Pan Bóg miał swoje plany co do Elżbiety i Zachariasza, co do św. Jana, podobnie ma i swój plan dla każdego z nas. Prośmy dzisiaj, abyśmy plan ten mogli poznać i z Bożą pomocą zrealizować. Zapraszamy na uroczystość odpustową o godz. 17.00. 27 czerwca- święto Matki Bożej Nieustającej Pomocy, głównej patronki diecezji toruńskiej. Ale nie tylko. Najświętsze sanktuaria znajdują się w Rzymie, na Filipinach, w Chile, Irlandii, Brazylii, Singapurze, Haiti, Meksyku. W śródkowych nabożeństwach uczestniczy nawet po kilkadziesiąt tysięcy osób. Wiernych kopii obrazu z Rzymu rozdano dziesiątki tysięcy. Jest to najbardziej znany obraz maryjny w Kościele. W Polsce kult Matki Bożej Nieustającej Pomocy ma miejsce w około 360 ośrodkach. Obrazy z Kalisza, Poznania, Torunia, Wadowic i Jaworzna doznały chwały koronacji koronami papieskimi. Poznańska koronacja była pierwsza po II wojnie. Pośród 20 biskupów uczestniczył w niej również metropolita krakowski, Karol Wojtyła. Poznańskie sanktuarium jest największe w Polsce i znaczące w świecie. W każdą środę nowenna odbywa się tu trzy razy dziennie. Wizerunek Matki Bożej Nieustającej Pomocy jest wg. badań Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego w co dziesiątym polskim domu. „Wszystkim, którzy oddają cześć Matce Bożej Nieustającej Pomocy- z serca błogosławie” powiedział Błogosławiony Jan Paweł II, który szczególną czcią darzył Matkę Bożą Nieustającej Pomocy w wizerunku w Wadowicach. „To przecież tam, do tej kaplicy przychodziliśmy wszyscy, studenci gimnazjalni z Wadowic, aby Jej powierzyć nasze chłopięce, nasze studenckie sprawy, czasem na swój sposób trudne” powiedział.

KOCHANI OJCOWIE! Wszystkim Ojcom w dniu ich święta- 23 czerwca- życzymy, aby wypełniając swe ojcowskie powołanie, pamiętali, że najbliżsi i świat bardzo Was potrzebują. Życzymy, abyście świadomi byli jakim zaszczytnym powołaniem obdarzył Was Bóg. Przeżywajcie wasze ojcostwo radośnie i odpowiedzialnie, czerpiąc radość z tego, że jesteście dla dzieci autorytetami i świadkami miłości naszego Ojca w niebie. Pamiętajcie, że o losie Waszej rodziny decyduje to, w jaki sposób z całą swoją rodziną przeżywacie więź z Bogiem. Pewien młody człowiek takie daje świadectwo o swoim ojcu: „Zawsze, gdy szedłem do szkoły jako dzieciak, mój ojciec brał mnie za rękę. A była to ręka tak ciepła, tak dobra i silna, że ten fakt, tak mały i prosty był istotny dla całego mojego życia... Kiedy podrosłem i wszedłem w wiek dojrzewania wielu moich kolegów przechodziło przez wszelkiego rodzaju trudności. Mnie natomiast przychodziło wciąż na myśl i chwyciło za serce wspomnienie rąk taty: ręka taty trzyma mnie mocno przy sobie; jest to ręka wspaniała, dobra i łagodna, a przecież pełna wigoru”.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g. 18.30
4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”
- w każdy piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA MODLITWY MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
- w każdy piątek po Mszy Św. wieczornej
6. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
z Lubawy, Tuszewa i Fijewa - w każdą pierwszą środę m-ca po Mszy Św. Wieczornej z Mortąg - w każdy pierwszy czwartek m-ca o godz. 16.30
7. KOŚCIÓŁ DOMOWY
Krąg Rodzin z Tuszewa – raz w m-cu w dniu ustalonym wcześniej

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRTY odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych 1. Dawid Rutkowski, 2. Michał Religa, 3. Ewa Petrykowska, 4. Aleksander Żuralski, 5. Oliwia Kowanda, 6. Jakub Buliński, 7. Konrad Łapacz, 8. Mikołaj Ewertowski, 9. Weronika Czaplińska, 10. Patryk Zegadło, 11. Gabriela Karczewska.

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego.

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele. Wiesław Rutkowski – Anna Szczepańska

Marek Splitt – Dominika Giżyńska
POGRZEBY Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie